

Ja Tibor Jurisa, nar.: 27. 03. 1966 v Považskej Bystrici, r. č.: 660327/6702, č. OP: EA 370347 podávam osobnú výpoveď po tom, čo mi OS Trenčín po druhý krát odmietol umožniť vypovedať. Prvý krát v roku 2001 mi zabránila JUDr. Jankovská a v tomto čase JUDr. Tóthová o krivom obvinení O. Janička a J. Strelčíka. Vo veci som vypovedal viackrát v prípravnom konaní pred vyšetrovateľom, ale tie výpovede z roku 2000 boli zmanipulované, ovplyvňované pod policajným nátlakom, kde som musel účelovo krivo obviniť Janičeka a Strelčíka a teraz som sa slobodne rozhodol prísť vypovedať pred Slovenský súd, aby som povedal pravdu o ich nevine, nakoľko som bol jediný svedok, poškodený, ktorého účelovo zmanipulovala polícia mne z neznámeho dôvodu, lebo tak ako som uvádzal niekoľko krát vydieral ma Rudolf Zubek, preto v častiach o vydieraní jeho osobou stále zotrávam, avšak nikdy som nepovedal, že ma vydierali Janiček a Strelčík, lebo na to nemali ani dôvod. Preto som sa dostavil na súd, aby som toto všetko povedal a uviedol slobodne veci na pravú mieru a aby neboli naďalej Janiček a Strelčík obviňovaný.

Naposledy som vypovedal na OS v Českých Budějoviciach, kde som sa odvolával na výpoveď z prípravného konania, mysliac tým 17. 05. 2001, kde som pred vyšetrovateľom uviedol o policajnom nátlaku a krivej výpovede a jednoznačne som na OS prehlásil, že Janiček a Strelčík ma nikdy nevydierali, stali sa podľa všetkého obeťami vtedajšieho systému, kde ako som už v prípravnom konaní, bolo to asi v máji 2001 uviedol, že som bol políciou donútený krivo vypovedať a podpisovať výpovede, ktoré som urobil pod policajným nátlakom, tak ako to vtedy vyhovovalo policajtom a nie tak, ako sa veci odohrali. Výpovede som nečítal aj keď boli nahlas diktované. Je pravdou, že som v Českých Budějoviciach prehlásil, že sa pridrižiam svojich výpovedí ohľadom vydierania Rudolfa Zúbeka na mojej osobe, to je dodnes pre mňa trauma, ale čo sa týka Janička a Strelčíka opätovne uvádzam, že ma nevydierali.

Chcem uviesť a to si myslím, že je podstatné, že už v prípravnom konaní pri konfrontácií s Ondrejom Janičkom som na jeho otázku pri konfrontácií keď sa ma opýtal čo som ti mal ja urobiť som odpovedal, že ty si nemal nič spoločné s mojím vydieraním a že som len uviedol, že dal prepísať telefóny, čo bol normálny a samozrejmy krok, v čase keď mal odo mňa v prenájme reštauráciu v Považskej Bystrici, kde súčasťou bol aj telefón.

Opakujem pred súdom, že o vydieraní mojej osoby som sa zdôveril policajtovi, ktorému som dôveroval a to Jozefovi Beniatkovi, ktorému som všetko ohľadom môjho vydierania Zúbekom ako prvému ohlásil. Povedal som mu, že ma vydiera Rudolf Zubek a za týmto mojím tvrdením si stojím doteraz, opísal som mu aj akým spôsobom. Aj pri opakovaných stretnutiach, ktorých bolo asi 4 som hovoril vždy len o vydieraní zo strany Rudolfa Zúbeka načo on mi prisľúbil pomoc tým, že mi zabezpečí nejakých kompetentných policajtov, ktorí všetko budú so mnou riešiť. Nikdy som nepovedal a nenahlásil, že by ma vydieral Ondrej Janiček, alebo Jozef Strelčík a to ani jemu, ani potom ostatným policajtom.

Pri tých 4 stretnutiach s policajtom Jozefom Beniatkom počas vydierania Rudolfa Zúbeka a v období, ktoré bolo pre mňa psychicky náročné a ktoré boli od februára 2000 až po jún 2000, teda skoro pol roka som nikdy nepovedal mena Janiček a Strelčík, lebo nebol žiaden dôvod a bolo to absurdné, lebo týchto ľudí všetci na okolí poznali a boli to v tej dobe úspešní podnikatelia, ktorým sa pomerne dobre darilo tak v Považskej Bystrici ako aj v Trenčíne. Títo ľudia nemali v tej dobe dôvod niekoho vydierať lebo si žili svoj život. Ak by ma vydierali akýmkoľvek spôsobom Janiček a Strelčík, tak by som ich spomenul, aspoň prvému policajtovi Beniatkovi, ale to sa nestalo a počas tohto obdobia a ani po tomto období, čiže nikdy. Vydieranie týmito osobami nebolo ani možné veď mali odo mňa po našej vzájomnej dohode prenajatú reštauráciu v Považskej Bystrici „TIBO“. Bolo to v čase keď som mal už veľké finančné problémy a oni mi pomohli, aby som mohol vyplatiť výplaty zamestnancov a zaplatili aj pri preberaní objektu všetky podlžnosti na dodávkach za energie a ostatné nedoplatky, ktoré bolo nutné uhradiť, aby mohla reštaurácia pokračovať. Tieto platby boli dohodnuté a odsúhlasené oboma stranami. Teda o vydieraní nemohlo byť ani reči. O tomto som sa zdôveril aj mojej priateľke s ktorou som žil Eve Babčanovej, ktorej som povedal, že som Janičkov tichý spoločník a to preto, aby som sa dostal zo všetkých dlhov.

Mená Janiček a Strelčík som zaznamenal prvý krát až na kriminálnej polícii, kde bol na mňa vyvíjaný nátlak, že musím podpísať doklady aj s týmito osobami, musím expresívnejšie dávať výrazy,

že polícia potom niečo zabezpečí, aby boli obvinení. Neskôr som sa dozvedel, že Janíčkovi podhodili policajti drogu. Vo výpovediach na ktoré ma policajti pripravili som musel klamať tak, aby to prešlo na súde, aby ich strčili do väzby a potom, že sa už o ostatné polícia postará. Vôbec som nemal možnosti ako sa z toho dostať na jednej strane vydieranie a strach zo Zúbeka na druhej strane polícia a ich obvinenia, moje psychické rozpoloženie, dlhy, exekúcie a silné tlaky. V tom čase som bol pod takým silným psychickým tlakom, že mi bolo jedno koho obvinia aj keby to bol prezident, pre mňa bolo podstatné, že polícia mi sľúbila štatút chráneného svedka, ktorý mi nikdy polícia nedala a po zneužití ma bez peňazí vyhodila na ulicu.

Tak ako teraz hovorím, už som vypovedal pred súdom v Českých Budějoviciach v roku 2013 a následne v mojich písomných podaniach. Urobil som aj čestné vyhlásenie v notárskej kancelárii o týchto nezákonných veciach a to pre istotu, keby sa mi niečo stalo. Zároveň som sa rozhodol, že svoju osobnú výpoveď o krivom obvinení zverejním aj prostredníctvom TV Markíza pred kamerou a tak som aj učinil a moje priznanie som dovolil zverejniť.

Musím taktiež uviesť, že tieto skutočnosti o krivom obvinení som chcel uviesť aj na súde v Trenčíne ešte v roku 2002 počas hlavného pojednávania. Chcel som sa dostaviť na hlavné pojednávanie avšak súd mi ani raz nedoručil predvolanie na súdne konanie i napriek tomu, že tak polícia, ako aj súd vedeli, kde som sa nachádzal v tom čase a to v Nitre. Poslednú výpoveď pri vyšetrovateľovi som urobil v máji 2001 a tam som sa jasne vyjadril o tomto celom policajnom nátlaku ako aj o vynútení podpisovať listiny tak ako sa neudiali.

To, že prebiehalo hlavné pojednávanie som sa dozvedel od Petra Čongrádyho, on mi to oznámil, vlastne mi povedal, že pojednávanie prebieha, že som predvolaný, ale sa ho nesmiem zúčastniť, pretože inak dopadnem zle, a to tak, že ma dá odstrániť. V tomto čase som to zavolať sudkyňu JUDr. Jankovskej, bolo to 8. marca 2002 a povedal som jej, že už viem o tom, že som predvolaný na súd a vysvetlil som jej, čo sa deje a že mi bolo vyhrozené. Povedal som jej, že žiadam ochranu pri ceste na súd a povedal som jej aj to, že je to preto, že sa mi Čongrády a jeho gorily vyhrážajú smrťou. Jej jednanie ma udivilo, preto, lebo keď som sa jej zdôveril mi povedala len to, že ak sa nedostavím, tak dostanem poriadkovú pokutu a odmietla mi dať ochranu, zostal som v úplnom šoku.

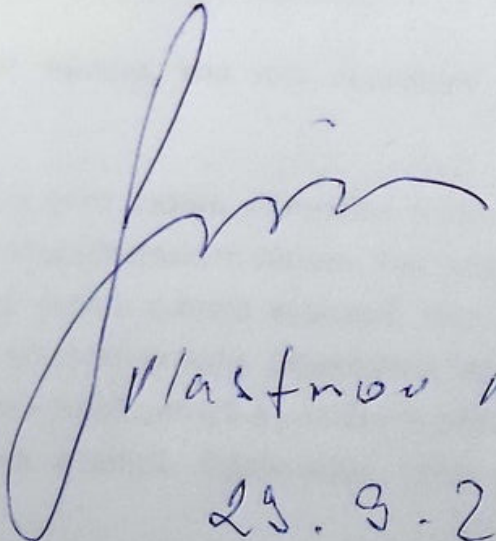
Musím povedať, že v tomto štádiu som bol už úplne bezbranný, najskôr som žil v nádeji, že dostanem štatút chráneného svedka od polície čo mi bolo sľúbené ak budem spolupracovať tak ako potrebuje polícia, pritom ak som ho chcel dostať policajti mi stále nakazovali hovoriť a podpisovať veci, tak ako chceli a ako sa nestali a to hlavne na osoby Janíčka a Strelčíka. Nútili ma tkz. pritvrdzovať a byť ticho, keď do spisu dopĺňali údaje, ktoré sa nestali a neboli pravda. Odrezali ma od okolitého sveta od mojej rodiny od všetkých a neustále na mňa robili nátlak, že keď nebudem robiť čo chcú, tak ma pošlú domov, preto som vo svojej výpovedi uviedol, že byť pod policajným nátlakom je to najhoršie čo sa môže človeku stať. Bol som takzvane ako čakateľ v zozname ochrany svedkov za to však som musel plniť príkazy polície. Doma mi hrozila smrť od Zúbka, lebo ešte pred vynesením rozsudku mi Peter Čongrády povedal, že Zúbeka prepustí sudkyňa na slobodu, do toho sa mi vyhrážal Čongrády, ktorý mi oznámil, že je pojednávanie a iné podrobnosti o prípade a oznámil mi, že jeho brat a Zúbek ak neprídem budú prepustený a ja nesmiem svojou výpoveďou tomu zabrániť. Pritom, keď som bol pod ochranou polície, policajti hovorili, že Zúbek bude teraz už vo väzení minimálne 12 rokov....

V tomto čase som už nemal na výber, vedel som, že po tom čo ma zneužili policajti následne vyhodili na ulicu súd sa cez sudkyňu ku mne zachoval ako keby som nebol ani človek a strach od mafiánov Čongrádiovcov a následne správa, že prepustia Zúbeka ma donútili opustiť Slovensko a preto som odišiel do zahraničia, tak aby nikto nevedel nič omne. Úplne som zmazal svoj život na Slovensku, aby som sa zachránil. Dlhé roky som o ničom nevedel, bol som len v obmedzenom kontakte s rodinou a mojím jediným synom a až následne, pred dvoma rokmi, keď mi syn oznámil, že som hľadaný prostredníctvom súdu, Janíčka a jeho advokáta, tak som sa ozval a povedal som, že budem vypovedať, ale zo strachu len pred súdom v ČR, čo sa stalo. Vôbec som nevedel, že Čongrádyovci sú mŕtvy ani to že Zúbek je zatvorený za tú vraždu o ktorej som mal vedomosť a ktorá mi naháňala strach.

Tak ako som uviedol, nemal som žiadne vedomosti, že by odsúdili v roku 2002 Janička a Strelčíka v tomto mojom prípade, nevedel som o tom, že by polícia, mafia a súdy tak zneužili mňa, aby ich dvoch odsúdili. Predpokladal som, že som dostatočne vysvetlil a oznámil vyšetrovateľovi, že manipulujú policajti s mojou výpoveďou. Ved' som to aj uviedol. Vlastne aj preto som volal sudkyňi, že chcem ochranu a chcem vypovedať, lebo tak ako dnes, som chcel povedať aj v roku 2002 pravdu to čo som povedal práve teraz. Vtedy som ešte dúfal, že všetko môže dobre dopadnúť a ja budem pod ochranou štátu normálne žiť, že Rudolf Zúbek bude pykať za svoje skutky a ja nebudem ohrozený a nebudem sa musieť báť a skrývať, byť doslova utečenec. Môj útek bola v podstate reakcia na všetky udalosti o ktorých hovorím a bolo to jediné možné riešenie, inak by som možno nebol teraz a v tomto čase ani tu, možno by som bol zavraždený, lebo takýto nepohodlný ľudia boli likvidovaný.

Je viac ako jasné, že pri tom tlaku, v ktorom som žil som podľahol polícii, išlo mi predsa, aby som dostal štatút chráneného svedka, ved' som sa bál o svoj život a tým musím priznať, že mám podiel na odsúdení Janička a Strelčíka a preto to dnes tak ako v Čechách opakujem súdu, že moje krivé obvinenie ich dvoch bolo vynútené a nezakladalo sa na pravde a žiadam o ich oslobodenie.

Všetky tieto udalosti, ktoré vymysleli policajti a možno aj súdy môžem povedať, že bolo celé jedno divadlo, kde som musel hrať rolu ako chceli policajti a to len preto, aby ma akože ochránili, pritom som bol iba zneužitý samotnou políciou a nakoniec som sa musel sám ochrániť tým, že som utiekol do zahraničia, lebo skutočný vydierač Rudolf Zúbek, bol prepustený na slobodu.

Vlastnou rukou
29.9.201